

Klaaglied tussen Pasen en Pinksteren

We hebben verloren
onze kracht
onze spirit
al wat ons lief was
is ons ontnomen

onze geloofwaardigheid
houdt zich verborgen
beschaamd om zich te tonen
want zoveel blikken
zoveel stemmen
eensgezind in het oordelen

met welke ogen nog kijken
in de spiegel van ons geweten
hoe nog gaan
naar de ander
voor zijn aangezicht verschijnen

wie trekt ons het rouwkleed aan
wie zal met ons treuren
alleen wie in het verborgene ziet
die zal niet van ons wijken

N.a.v. zwarte vrijdag schreef ik deze woorden van me af. Na vele gesprekken met mensen werd me steeds duidelijker dat alleen nog een periode van rouw is wat me past. Als broer/zus in het geloof deel ik met velen de pijn. Ten teken breng ik met zwarte stift een ichtus-symbool aan op mijn pols verborgen onder mijn horloge. Ik wil het mij de komende dagen, weken, maanden blijven herinneren niet vergeten, beseffen dat ik, samen met zo velen lijdt.

Erik Herrebosch – Ranst